

T. D. N.

GÂY MŌN

Thuốc SIROP de
DESCHENS
có huyết hơ

chết kỳ vậy đời này là đời đả cho ta lo
lập công dựng đời sau có hưởng phước
của đấng Tạo-hóa đã dành sẵn
cho ta.
Có lời vua Hạ-vô rằng: SANS XÍ DÀ, TẾ
QUÍ DÀ, NGHĨA LÀ: sống là tạm gửi, thác
là về quê.

F. BUI-công-Hội

Vạn-linh-tế

Tân-lợi, le 2 Octobre 1923
à Monsieur Trần-dất-Nghĩa
CANTHO

Kính thăm ông cho đặng khương-ninh
trường-thọ. Xin ông chờ đợi lời quí
kính chưa chút chầy giấy dâng thơ tôi
vào từ An-hà cho Đấng-bang rõ sự linh
nghiệm thuốc Vạn-linh-tế của ông.

Vào tôi có một người anh, thườ hời
xuân sanh ham cuộc gió trăng; bây giờ
có tuổi, nay đau bệnh này, mai đau bệnh
khác, như nhồi khôn cùng, ốm o gầy
mòn cơm cháo lơ-lửng, từ năm rồi đến
giờ bệnh càng nặng, biết bao nhiêu thấy
thuốc này thuốc kia, tốn hơn 3 năm
trăm đồng mà cũng không thấy thuyên
dâm chút nào.

Thôi may có người quen đến nhà thăm
biết tôi rằng: người có xem nhật báo
An-hà của ông, thường khi có đấng
Phiếu cai tư của các lực bầu giới khen
thuốc Vạn-linh-tế của ông rất nên thần
hiệu, giá rẻ, mà quí-dược ấy giá đáng
ngàn vàng, vì hệ nước vô thì hết bệnh
trị bá chứng. Nên hôm trước tôi có viết
thư xin ông gửi cho tôi 8 gói, đem về cho
anh tôi phục nữa tề, cách nửa giờ, bắt
đau bụng sút mồ-hôi (trọc độc) đi sông
hai lần ra đấm nhót-nhạo, rồi khoét khoét
ngồi dậy ăn cháo loãng, kể đó tôi phân
cứ mỗi ngày cho uống nửa tề này đi
vô ra đặng, da mặt có máu, thiệt là rất
đổi mừng. Còn người ở nhà tôi có bệnh
Bạch-đái, ăn uống lơ-lửng, tôi cho uống
1 gói này cũng dứt, ăn, ngủ như thường;
hôm nay 19 tháng 8 có người ở gần
tôi lúc 7 giờ tối mua rên la ghé ghé,
tôi còn nữa tề đem đến cho uống, kể
tặng sáng thấy vác phân đi phát cổ vườ.

Nay trong nhà tôi đã hết thuốc, nên
xin ông gửi đến cho tôi mua thêm 15

nửa đặng phòng trong nhà cũng làm
phước cho người ta.

Nay kính,
NGÔ-MINH-THIỆT
Tân-lợi—Bentre

THỜI SỰ

Giá bạc

Thứ sáu...ngày 5 Oct.....	8 f. 40
Thứ bảy...ngày 6 Oct.....	8 50
Chủ nhật...ngày 7 Oct.....	8 45
Thứ hai...ngày 8 Oct.....	8 45
Thứ ba...ngày 9 Oct.....	8 45
Thứ tư...ngày 10 Oct.....	
Thứ năm...ngày 11 Oct.....	

Giá lúa

Lúa chớ đến nhà máy mỗi tạ 100	kilos là:
Thứ sáu ngày... 5 Oct...	6\$15 à 6\$35
Thứ bảy ngày... 6 Oct...	6 39 à 6 49
Chủ nhật ngày... 7 Oct...	id
Thứ hai ngày... 8 Oct...	id
Thứ ba ngày... 9 Oct...	6 34 à 6 44
Thứ tư ngày... 10 Oct...	
Thứ năm ngày... 11 Oct...	

Cantho

BỘN XIỆT «VIỆT-NAM»

Theo như tin mà Bôn-báo đăng nơi
số 330, bộn xiết «Việ-Nam» đã đến làm
trở diễn lại Chầu-thành Cantho, nơi sân
Foot-ball của Trường-học, từ hôm tới
thứ sáu 3 Octobre. Cách sắp-đặt, tập
luyện nhào-múa của bộn xiết này, xem
ra chẳng khác chi các bộn xiết của
ngoại quốc đến hát ở từ ta bấy lâu nay
đó. Nhiều người đi coi về thấy đến
trăm trở khờ ngơ rằng hay lắm, siời
cho cách leo thang rồi đánh đu niều tay
nhau ở bên này chèo qua bên kia,
cởi ngựa sai và lượn đao bắt dao xen
rất tài. Tập chớ biết leo thang, ngựa
biết nhảy vòng và đi 2 chân tròn theo sân
khấu, trên tập biết qui và đi hai chân.
Còn nhiều cách nữa tập múa rất hay.
Nghe đâu bộn xiết này hát trong 4 đêm
rồi dời đi tỉnh khác. Vậy khi bộn xiết
này đến tỉnh nào, tướng người mình
cũng nên đến xem, trước là cho biết
cách hay giỏi trong nghệ hát xiết là một
mỹ-thuật rất khó mà người mình bắt
chước được, cũng đáng mừng; sau là
giúp cho đồng bào mình được bên
vững trong trường công nghệ.

TIỆM NGÀNH
TẠI CANTHO
ĐƯỜNG MÈ
HỒNG NGAY CẦU
TÀU KHÁCH TRƯ

Xưởng thợ-mộc chạm và cạo

Sáng tạo năm 1900
Michel NGUYỄN-THIỆP-HOÀ
TẠI LÁI-THIỆU, QUAI E. OUTRAY (Cochinchine)

Xưởng này có đóng sẵn đủ thứ bàn, ghế, tủ, văng đến dùng toàn cây danh-
mộc như: Trắc, Cẩm-Lai và Gô; tán chế theo kiểu kiếm thời, thợ làm thật tinh-
xảo không hề giả dối. Đã bấy lâu danh tiếng được chư quí vị hảo gia khen
ngợi. Nhơn muốn tiện đường cho quí khách đến Xưởng tôi đã lập thành tại
MYTHO và CANTHO để trừ bán đủ các món của xưởng tôi làm ra; tại đây có
giường đóng, giường sắc, tủ sắc. Đồ đóng như: Lư, chôn đèn, mâm, lục-blob,
nhiều hạng, đóng chế rất đúng. Đồ chạm và tiện như: Chôn đèn, khay, kỷ, dài,
biển liễn, tranh thờ, v...v...

Kính mời quí khách đến xem chơi, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi sẵn
lòng tiếp rước và hồi âm liền.

Sách mới lại

Kim-vân-Kiểu giải nghĩa mỗi cuốn 0\$35	
Nội-dự-Mai	0.40
Gia-phổ	0.40
Một ràng nhà trò	0.10
Về Saigon	0.10
Về máy bay	0.10
Cung-oán	0.15
Kim-Vân-Kiểu, Cung-Oán, Kim-Thạch	

ký-duyệt là những sách rất có tiếng xưa
nay, văn-chương tuyệt-bút, tinh từ
thâm-trầm, tác giả là những tay trư-
danh trong văn-vĩ nước ta. Những
người ham đọc sách nên mua mà xem.
Ấy là những sách vừa có ích về đường
văn-chương vừa có ích về đường đạo-
đức.

Ái muốn mua xin gửi thư đến cho:

« AN-QUÂN AN-HÀ CANTHO »

HUYẾT KHU CHI NỘ

Buổi đông chớ sớm mai này 6 Octobre
tại giữa chợ Cantho có xảy ra một vụ
chém người duyên cớ nghe ra như vậy:
Nguyễn-thị-Chánh 26 tuổi kẻ nghĩa cùng
Cao-vân-Nguyên 38 tuổi vợ chồng ở
với nhau tại là g Tân-ô-lây (Cantho)

Tên Nguyễn thường có tánh hung bạo
đánh vợ đã nhiều lần, vợ nó thừa đến
lắm, một lần chết kia, tên Nguyễn
đánh vợ có thương tích và đuổi vợ đi
khỏi nhà ở trong nhà nữa. Thị Chánh
lủ lủ lủ ở cùng tên Nguyễn có một
đứa con được 8 tháng, bị chồng đánh
đuổi phải ở ngoài ra đi. Đi được ít bữa
chị đó, Thị Chánh lại kết duyên với
vân-Phổ 40 tuổi. Cùng nhau đi ra Càn-
tho mà kiếm chớ sanh nhai. Ngày 6
Octobre Thị Chánh cùng tên Phổ đang
ngồi giữa chợ ăn cháo loãng, xảy có tên
Nguyễn nem theo, nó thấy có người
chuyện văn chương vợ mình nên Nguyễn
mâu ghen phát dậy, Ng: ền kêu thừa cơ
giật dao áp lại chém cấp oan-uương là
tên Phổ và thị Chánh chiedo vớ. Lính
tuấn áp lại bắt tên Nguyễn và dẫn nó
vụ về nộp cho quan Biện lý ngoài đay dam
lên Nguyễn vào ngục, còn tên Phổ và Thị
Chánh thì diện vô nhà thương xử thuốc.

TIỆM NGÀNH
TẠI MYTHO
ĐƯỜNG MÈ SÔNG
TẠI BẾN TÀU
và Xe-Hơi

GARAGE TRẦN-DAT-NGHIA

Cantho—(Cochinchine)

SỬA CÁC THỦ MÁY:

Xe hơi, tàu hơi, máy lửa, xe máy
máy may, máy viết chữ, máy nói, tủ
sắt, ván ván.

Công việc làm kỹ lưỡng, mau mà
giá rẻ.

Có trữ bán vỏ ruột xe hơi, xe kéo
và xe máy, máy may hiệu Singer và xe
kéo mới.

Dầu nhớt, dầu sống, Bộ phụ tùng xe
hơi và xe máy ván ván.

Lành lăm xưởng nhà và hàng rào
sắt.

Tại hãng có sẵn xe hơi để cho mượn
đi chơi, cũng bao đi xe. Giá định nói
luôn luôn.

CAFÉ RESTAURANT

Hing Hing

Gần nhà hội làng Tânan

Kính cũng quí ông và quí thấy, tôi
mới lập nhà hàng bín cơ n này, baulé
từ mốt par-plat) ăn món nào thì tính
liều món này, tiệm tôi nấu đồ ăn ngon
kỹ lưỡng sạch sẽ, ban ngày đồ ăn khác
hạn đêm đồ ăn khác, có làm đồ
thủ bánh tây, hoặc có đám tiệc chỉ th
tiệm tôi cũng bao lãnh mà nấu.

Vậy quí ông và quí thấy có đi Càn-
tho xin đến tiệm tôi thì tôi sẵn lòng
tiếp rước.

Giá rẻ !!! Giá rẻ !!!

KINH CÙNG QUÍ-VỊ RỒ:

Bôn-biêu mới tiếp đặng
một kỷ viết kẹp theo túi
áo «Porte-plume à rése-
voir» à remplissage
automatique, có a ref
bằng metal nickelé đẹp
lắm, không thua gì các
biểu khác.

Giá định bán rẻ, mỗi
cây.....0\$60

Ái mua nhiều về bán
lại 12 cây, giá chắc
là.....0\$90

Thứ viết này không
phải xấu mà báo rẻ, cũng
là viết của các xưởng
Langsa gọi qua, nếu pin
giữ kỷ càng thì cũng
dùng lâu đặng.

Kỷ này lại không bao
nhiều; như Quí-Vị cần
đồng viết thư đến mua
màu mau kéo hết.

Xin để thư và mandat
cho:

M. Trần-dất-Nghĩa
Quản-lý An-Quân An-Hà
Cantho.

TÌNH DUYÊN TÁI HÔI

Soan giả

THÁI-TƯỜNG-LONG — (CANTHO)
(TIẾP THEO)

Hiền thế ôi; tôi rằng buổi hơi chờ vợ
con nội trong ba hôm, may rón gặp
mặt, quá bốn ngày đi chẳng thấy nhau,
đau chia âm dương hai ngã.

Rồi đây tôi xin nói thêm một lời chót
nữa, tôi là kẻ liệt tên Vương-da-Tỉnh
đưa tay lên kêu van cùng một người
đồng bị rất như từ đức hạnh là Đấng-
thị-Duyên. Xin nhậm lời xin lời này.
Vương-da-Tỉnh ký.

Đấng-Thị, xem thơ tôi ngân-ngơ hồn
phách, tự giết chiêm bao, nàng nghĩ
lắm thói bất liêm. Thằng Lạc thấy vậy
hoán kinh kêu me nó tỉnh lại, thì nàng
chưa chưa kịp lấy kiếng mà nói cũng
con như vậy: Lạc ôi, xưa kia cha con
mà sa vợ bé, đánh đuổi mẹ con mi-b,
nay cha con mang bận nửa đường
mạng đã hầu nguy; nên gởi thơ trở về
cho mẹ đây. Con hãy đợi thơ cha cha
con đó thì rồi! Thằng Lạc xem thơ rồi

còn khóc òa, Nàng thấy con khóc lại
khóc nhiều nữa; khóc rồi lại giận, giận
rồi nghĩ lại thương.

Mới nói với thằng Lạc rằng: Con ôi;
cha con đã gần chết nớ nghe thăm biết
mà mẹ con mình bỏ sao cho đành. Vậy
con phải sửa soạn lư và đĩa trong
nhà đi với mẹ con ta xuống Tân-biệt
rước cha con về đây cho mẹ lo chạy
thước men may cha con mạnh được
cũng chẳng !!! Mẹ thấy trong thơ cha
con nói đau liệt giường liệt chiếu mẹ
nóng lòng lắm. Nội ngày đó Đấng-thị-
Duyên và thằng Lạc lủ lủ đi chờ đợi
đến xuống tới Tân-biệt. Mẹ con đem nhau
vào chùa thắp hương nhà trả thầy
Vương-da-Tỉnh năm thiệp thiệp mẹ mới
chẳng biết chi, bản chỉ ốm nhom đường
nghỉ húp hơi. Nàng cảm ơn không đặng
ôm lấy Da-Tỉnh mà khóc, thằng Lạc cũng
khóc theo. Nàng kêu tên đôi ba tiếng
xảy lâu Da-Tỉnh mở mắt nhìn ra: trên
trần một chút rồi nhắm lại mà rên và
nói: ó vợ con ôi; tôi nay hông chết rồi,
không biết vợ con tôi có được thơ tôi
gởi cũng chẳng! Tôi rằng nướ đã hết
sức rồi mà không thấy vợ con tôi tôi
cho tôi trở đôi lời trước khi chết. Nghe

nói năng rất động lòng thương, biết
chống đỡ được lủ: hôn tâm rồi sáng, hôn
kêu một hồi nữa ta-Tỉnh ở mắt đờm
biết vợ con, nhưng mà tưởng lúc chiêm
báo ngó thấy; hay là thác xuống Da-dại
rồi hiện hồn về gặp đây....

Ấy là:
Thằng bày sớ, là bao sớ.
Bỏ rên rỏ mắt cầu ngơ chim bao.
Một chấp Vương-da-Tỉnh liệt liệt lại,
biết vợ con đến đó thì mừng quá bệnh
mười phần giảm hết tâm, biết một vợ
mà khỏe và nắm tay con rồi lủ rên
rờn mà hơi rỏ mắt: mẹ con mình tới đây
hôn náo mà tôi không hay, mình ôi, sớ
chết của tôi đến rồi xin mình này lòng
tôi sớ: ôi trời một đôi lời.... Đấng-
Thị thấy vậy bèn nói: tình ôi; mình
đừng có nói vậy không nên, để tôi đem
mình về lo chạy thuốc cho, k: ông sao
đau, nói rồi nàng mới lấy ra một trăm
đồng bạc đựng trong một túi là đồ
sơ của Phật vì chớ ông nàng mang bệnh
có chớ dựa nướ. Nàng lấy Phật cầu
khẩn cho Vương-da-Tỉnh tin qua nạn
khỏi căn bệnh mau thuyên. Hoàn bài mẹ
con nàng, báo hai người gia trước lủ
lủ không Đấng-Thị đến nhà gặp Táo-

hiệp rồi từ tạ mấy ông sư lên xe lửa
trở về Giadinh.

Đem Da-Tỉnh vào phòng, nghĩ một
chập, nàng mới báo gia đình lo tìm
rửa và nàng ra tay thay quần áo sạch
sẽ cho chồng, một tốp nhang sai vô Chờ-
lớn rước thầy danh y độ nhứt chữa
cho nàng hết bệnh diễn ngày trước. Thấy
ba đến nơi nơi mẹ cho Da-Tỉnh biết bị
bệnh cảm, rồi có thuốc men nuôi dưỡng
từ từ không sao, nhưng mà bệnh cũng
có hơi nặng mạnh một chút, Thị Duyên
nghĩ nói mồm. Lắm. Thấy ba liền hỏi
một thuốc thuốc giao cho gia tướng
bảo sắc cho chàng uống. Thị Duyên
ngay đem lo sang sớ nuôi dưỡng chồng
một cách rất ân cần từ từ; nhờ thuốc
men thuốc và lại Vương-da-Tỉnh ngày
nay về được thấy vợ con, thêm nhà cửa
xinh đẹp, lòng mừng dạ đẹp, nên et-ig
mấy ngày bệnh đã nhẹ khá.

Một buổi chiều kia, lúc Thị Duyên vào
phòng, Da-Tỉnh mới hỏi: Minh ôi, tôi ôi
muốn vào thăm khi mình cũng đã
rõ rỏ lòng bị sớ, vậy tôi xin hỏi thăm
mình m t đến, là từ ngày tôi lủ mình
đến nay, chẳng có mình đã có nơi nào
khỏe hay là còn bên lòng mà thủ tiết

cùng tôi. Chớ thật nghĩ cho phận tôi...
nói đến đây Da-Tỉnh chảy hai hàng
nước mắt cuối đầu xuống mà không nói
nữa. Thị Duyên thấy vậy động lòng
thương, bèn vuốt ve chàng mà nói: thiếp
đây là vợ của mình, tuy mấy năm trước
mình phụ rẫy bỏ thiếp mà đi, chớ làm
lòng trinh bạch: ta thếp, nguyên cớ cao
xanh rõ t: ầu, say mình về mà hội hiệp
vợ con, vậy thiếp khuyên chàng hãy
chuyên cần thuốc men cho mau lành
căn bệnh mà vui vầy cùng con vợ, chớ
qua rồi thiếp quyết bị xã cho chàng,
chàng mua rầu lo mà hao tổn tinh thần
làm cho bệnh càng trầm trọng, thì thiếp
buồn lắm. Da-Tỉnh nghe vợ phân bày
lời dường như uống thuốc tiên đơn cứu
tử, mừng ôi ông xiết, thoát ti ngày sau
Da-Tỉnh cũng bình thuyên lách.

Đấng-thị-Duyên thấy chồng mạnh rồi
khuyến bày tiệc rượu ăn mừng, giết bò
heo và vịt nấu đường ôi bẻ thối hết
bàn cận đến chung vui chặt nhá. Thiên
hạ kỳ vợ chồng Thị-Duyên hiệp lại, thì
khen ngợi năng thiệp là nữ trung tiết
hạnh.

CHUNG

